

Socialministerens kommentar til henvendelse fra Advokatrådet

Bemærkninger til henvendelse fra Advokatrådet af 6. maj 1999 (L 195 - bilag 33).

Advokatrådet finder det beklageligt, at rådet ikke er blevet hørt over lovforslaget.

Det er efterfølgende Socialministeriets opfattelse, at lovforslaget burde have været sendt til høring hos Advokatrådet.

Lovforslaget bygger på rapporten fra udvalget om psykisk handicappedes retssikkerhed. Udvalget var bredt sammensat af de kommunale organisationer, de faglige organisationer og handicaporganisationer samt de relevante fagministerier, herunder Justitsministeriet.

Lovforslaget har endvidere været til høring hos Socialministeriets sædvanlige samarbejdspartnere, ligesom der har været et tæt samarbejde med Justitsministeriet om lovforslagets indhold og tekniske udformning. I dette forløb har der ikke været rejst spørgsmål om inddragelse af yderligere høringsspartnere, og Socialministeriet har derfor ikke været opmærksom på at høre domstolene, Dommerforeningen og Advokatrådet. Til yderligere orientering vedlægges Justitsministeriets notat om styrkelse af den lovtekniske ekspertise i fagministerierne, hvoraf arbejdsdelingen mellem Justitsministeriet og fagministerierne fremgår.

Det er endvidere Advokatrådets opfattelse, at bestemmelsen i forslagens § 109 h bør udformes, således at det klart fremgår, at der er en pligt for kommunen eller amtskommunen til at sørge for, at der [i alle tilfælde finder advokatbeskikkelse sted for den berørte person] allerede fra det tidspunkt, hvor spørgsmålet om anvendelse af tvangsindgreb opstår.

Socialministeriet kan hertil oplyse, at efter bestemmelsen skal kommunen eller amtskommunen sørge for, at personen under sagen får bi-

stand fra en advokat til at varetage sine interesser under en sag om tilbageholdelse i boligen eller optagelse i et særligt botilbud. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen (forslagets side 21), at advokatbistanden skal gives, når det i kommunen eller amtskommunen er besluttet at indstille, at der træffes afgørelse om magtanvendelse. Det fremgår således klart, at det er tidspunktet for beslutningen om at anvende magt og ikke tidspunktet for indstillingen.

Advokatrådet peger også på, at det er uklart, fra hvilken kreds af advokater beskikkelse kan ske, og at der ikke er taget stilling til, hvem der skal fastsætte salæret.

Socialministeriet kan hertil bemærke, at efter vores umiddelbare opfattelse er reglerne klare og giver ikke anledning til tvivl. Henvisningen til retsplejeloven svarer til formuleringen af de tilsvarende bestemmelser om advokatbistand i børnesagerne efter serviceloven, som ikke har givet anledning til tvivl. Vi vil dog gerne om nødvendigt holde et møde med Advokatrådet om kredsen af advokater og salærfastsættelse med henblik på en eventuel lovændring i efteråret.

Endelig er Advokatrådet meget betænkelig ved, at forslaget fraviger den normale adgang til domstolsprøvelse i to instanser, idet en prøvelse i Den Sociale Ankestyrelse ikke kan erstatte den domstolsprøvelse, som i første instans bør ske i byretten med ankeadgang til landsretten. Advokatrådet henstiller derfor, at Ankestyrelsens afgørelser indbringes for byretten og ikke for landsretten. Advokatrådet finder det også betænkeligt, at det alene er i forbindelse med frihedsberøvelse, at der er domstolskontrol.

Socialministeriet kan henvise til bemærkningerne til landsretternes og Den Danske Dommerforenings høringssvar.